BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 21 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „GPTech“ paraiška — Ankstesni žodiniai Europos Sąjungos prekių ženklai GP JOULE — Įrodymų dėl įgaliojimo pateikti protestą nepateikimas Protestų skyriui — Įrodymų pateikimas pirmą kartą Apeliacinėje taryboje — Neatsižvelgimas — Apeliacinės tarybos diskrecija — Aplinkybės, dėl kurių negalima atsižvelgti į naujus arba papildomus įrodymus — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis — Reglamento (EB) Nr. 2868/95 17 taisyklės 4 dalis, 19 taisyklės 2 dalis, 20 taisyklės 1 dalis ir 50 taisyklės 1 dalis“

Byloje T-235/16

**GP Joule PV GmbH** & **Co**. **KG**, įsteigta Roisenkėge (Vokietija), atstovaujama advokato F. Döring,

ieškovė,

prieš

**Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO)**, atstovaujamą E. Zaera Cuadrado,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis:

**Green Power Technologies**, **SL**, įsteigta Bollullos de la Mitación (Ispanija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2016 m. vasario 9 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 848/2015-2), susijusio su protesto procedūra tarp *GP Joule PV* ir *Green Power Technologies*,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tomljenović, teisėjai A. Marcoulli ir A. Kornezov (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2016 m. gegužės 10 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2016 m. liepos 29 d.,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo kolegijų sudėties pakeitimus,

atsižvelgęs į tai, kad byla perskirta septintajai kolegijai ir naujam teisėjui pranešėjui,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl, taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

**Sprendimą** [1]

(Praleista)

**Šalių reikalavimai**

15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— pakeisti ginčijamą sprendimą ir atsisakyti įregistruoti prašomą prekių ženklą,

— nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamą sprendimą.

16 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

**Dėl teisės**

(Praleista)

***Dėl reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą***

23 Grįsdama ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ieškovė iš esmės remiasi dviem pagrindais. Pirmasis pagrindas susijęs su klaidingu protesto procedūrą reglamentuojančių taisyklių taikymu, o antrasis – su klaidingu Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies taikymu.

(Praleista)

*Dėl antrojo pagrindo, susijusio su klaidingu Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies taikymu*

(Praleista)

39 Pirmiausia reikia priminti, kad Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta: „kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus“.

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

40 Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad EUIPO gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.

41 Reglamente Nr. 207/2009 aiškiai numatyta, kad nagrinėdama apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo Apeliacinė taryba turi diskreciją pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį nuspręsti, ar atsižvelgti į naujus arba papildomus faktus ir įrodymus, kurie nebuvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą (2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33 punktas; 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32 punktas ir 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33 punktas).

42 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę pažymėti, kad Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos versija prancūzų kalba skiriasi nuo versijų ispanų, vokiečių ir anglų kalbomis esminiu elementu. Iš tiesų pastarosiose versijose numatyta, kad Apeliacinė taryba gali atsižvelgti tik į „papildomus arba pridėtinius“ faktus ar įrodymus, o versijoje prancūzų kalba tie patys faktai ir įrodymai nurodomi kaip „nauji arba papildomi“ (2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *EUIPO / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 23 punktas).

43 Remdamasis bendra teisės nuostatų, kurių dalis ši nuostata yra, struktūra ir tikslu, visų pirma Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, kuri yra Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies teisinis pagrindas, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad, kalbant apie prekių ženklo naudojimo įrodymus, jei per EUIPO nustatytą terminą nebuvo pateikta jokių įrodymų šiuo atžvilgiu, protesto atmetimą EUIPO turi paskelbti *ex offixio*. Tačiau, jei įrodymai buvo pateikti per EUIPO nustatytą terminą, paliekama galimybė pateikti papildomų įrodymų (žr. 2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *EUIPO / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 24–26 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

44 Teisingumo Teismas pabrėžė, kad Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis taip pat turi būti aiškinama ir tuo atveju, kai kalbama apie prekių ženklo egzistavimo, jo registracijos galiojimo ir apsaugos apimties įrodymą, nes minėtoje nuostatoje yra taisyklė, kuriai būdingas horizontalusis veikimas šio reglamento sistemoje ir kuri taikoma neatsižvelgiant į atitinkamos procedūros pobūdį. Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės negalima aiškinti taip, kad ja išplečiama Apeliacinės tarybos diskrecija atsižvelgiant į naujus įrodymus (2016 m. liepos 21 d. Sprendimo *EUIPO / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 27 punktas), ir tik „papildomi“ arba „papildantys“ įrodymai gali būti pridedami prie atitinkamų, per nustatytą terminą pateiktų įrodymų (žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *CEDC International / VRDT – Underberg* (*Žolės stiebo butelyje forma*), T-235/12, EU:T:2014:1058, 89 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Taigi reikia nustatyti, ar 2015 m. liepos 15 d. pareiškimas, pirmą kartą pateiktas Apeliacinėje taryboje, gali būti laikomas „papildomu“ arba „papildančiu“ įrodymu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, kaip jie išaiškinti 41–44 punktuose minimoje jurisprudencijoje.

46 Akivaizdu, kad nei per nustatytą terminą, nei bet kuriuo procedūros Protestų skyriuje metu ieškovė nepateikė jokių įrodymų dėl savo įgaliojimų pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalį, nepaisant to, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 6 punkte, EUIPO aiškiai informavo ieškovę apie tai, kad ji privalėjo pateikti dokumentus ir įrodyti, viena vertus, savo, kaip licenciatės, statusą, ir, antra vertus, kad ankstesnių prekių ženklų savininkas įgaliojo ją pateikti protestą. Be to, šalys sutaria, kad EUIPO registre nebuvo įrašo apie licencijos ankstesniems prekių ženklams suteikimą, kaip tai numatoma Reglamento Nr. 207/2009 22 straipsnyje.

47 Be kita ko, 2015 m. vasario 20 d. pastabose nurodyti pasiūlymai, pagal kuriuos ieškovė turėjo išimtinę licenciją ankstesniems prekių ženklams, buvo tiesiog paprasti, įrodymais nepagrįsti teiginiai. Šiomis aplinkybėmis 2015 m. liepos 15 d. pareiškimas negali būti laikomas „papildomu“ arba „papildančiu“ įrodymu, pridedamu prie ieškovės jau pateiktų įrodymų.

48 Dėl ieškovės argumento, kad jos įgaliojimas pateikti protestą akivaizdžiai kilo iš fakto, kad jos pavadinimas buvo identiškas figūravusiam ankstesniuose prekės ženkluose, kurie yra protesto pagrindas, pakanka pažymėti, kaip tai daro ir EUIPO, kad ši aplinkybė neleidžia daryti prielaidos, jog ieškovė turėjo įgaliojimą. Pats faktas, kad ženklas visiškai ar iš dalies sutampa su įmonės pavadinimu, komercinėje veikloje gali būti siejamas su įvairiomis aplinkybėmis ir akivaizdžiai negali pakeisti dokumentinių įrodymų, pavyzdžiui, licencinės sutarties, kuri įrodo ir licenciato statusą, ir jo teisių apimtį. Šiuo klausimu pažymėtina, kad licenciato teisėms gali būti taikomi įvairūs apribojimai, pavyzdžiui, numatomos prekės ir paslaugos, kuriems taikoma atitinkama licencija, teritorija, kuriai licencija buvo suteikta, ir įgaliojimo pateikti protestą sąlygos.

49 Vadinasi, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog 2015 m. liepos 15 d. pareiškimas negali būti laikomas „papildomu“ arba „papildančiu“ įrodymu, taigi į jį neturi būti atsižvelgta, remiantis Reglamento Nr. 2868/95 50 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, kaip jie išaiškinti šio sprendimo 41–44 punktuose minimoje jurisprudencijoje.

50 Taigi antrąjį ieškovės pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

nusprendžia:

**1) Atmesti ieškinį.**

**2) Priteisti iš *GP Joule PV GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Paskelbta 2017 m. birželio 21 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.